

Contes estranys del pavelló dels lleures

... I de tant en tant, una joia. El 2001, Quaderns Crema va publicar **Contes estranys del pavelló dels lleures**, una petita antologia del clàssic de la literatura xinesa Pu Songling (1640-1715)

per **Jordi Van Campen** Director d'Sprint Idiomes
7 de novembre de 2012

Autor del llibre xinès: Pu Songling

Algun dia haurem de dir alguna cosa sobre les palades de qualitat que aquesta editorial ha portat a les nostres lletres, i de l'editor Jaume Vallcorba en particular. Però tornant al llibre que ens ocupa, si més no, ens caldrà encara pagar-lo: els llibreters no tenen es

Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació i mostrar-li publicitat i continguts del seu interès. [Més informació](#) continuament.

Songling pertany **als escriptors que van fundar la narrativa xinesa moderna**. Com ha passat en tantes cultures, el punt de partida de la seva escriptura va ser la tradició oral. Des d'*Homer* a *Les mil i una nits*, de *El Decameron* a *Els contes de Canterbury*, ¿quantes obres magnes no tenen la seva base en la tradició oral? Com ha notat el crític i traductor Manel Ollé al pròleg del llibre, "d'aquesta tradició narrativa oral en va sortir la matèria primera de bona part de les grans novel·les xineses, com ara *La novel·la dels tres regnes* (Sanguo yanyi), *El viatge a l'oest* (Xiyouji), o la novel·la eròtica *Flor de lotus* (Jing Pingmei)".

Josep Pla explicava que per triar un adjectiu s'aturava a fer una cigarreta. Alguna cosa deu tenir el tabac, perquè tres segles abans Pu Songling ja contava que, per escriure relats, seguia el mètode següent: sortia de casa amb te i tabac i s'asseia a la vora d'un camí, on esperava algun vianant amb ganes d'entaular conversa. El te i el tabac asseguraven la xerrada, durant la qual interrogava l'altre sobre les històries que pogués conèixer. Si li semblaven bones, al vespre les cal·ligafiava.

Amb aquest mètode o amb un altre, el cert és que a Pu Songling se li atribueixen més de 470 narracions (431 en la primera edició impresa del recull, del 1766). A la Xina el llibre es coneix com a **Liaozhai** i és una lectura conegudíssima. Entre els infants, per exemple, és utilitzada per fer por; entre els més granadets, és llegit com a llibre picant; i sobretot és conegut com a **llibre d'exemple moral**, perquè l'autor solia aprofitar la màgia de la tradició oral (déus i inferns, esperits juganers, màgia i bruixeria) per allisonar sobre el comportament humà. En aquest sentit, sovint els malvats de les narracions són els funcionaris imperials, als quals retrata com a éssers aprofitats i pecaminosos. Potser perquè ell mateix va voler aprovar les oposicions a mandarí sense aconseguir-ho...

Gràcies a l'interès de Manel Ollé i Chün Chin, *Contes estranys del pavelló dels lleures* ens presenta 14 d'aquestes històries màgiques, allisonadores, de vegades picants i sobretot divertides. Tot aquell que vulgui viure el món descrit per Pu Songling, trobarà aquí una ocasió deliciosa per submergir-se **en la Xina de fa tres segles**.

Autor: Pu Songling

Títol: Contes estranys del pavelló dels lleures

Traduc Utilitzem cookies pròpies i de tercers per millorar l'experiència de navegació i mostrar-li publicitat i continguts del seu interès. [Més informació](#) [Acceptar](#)